FORMÜLÜN PEŞİNDE

© 2017, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.
Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

ISBN: 978-605-151-223-5

Sertifika No: 75092

Hayat Yayınları : 616
Hayat Edebiyat : 73
Kitabın Adı : Formülün Peşinde
Yazarı : Gençosman Denizci
Yayın Editörü : Erol Şahnacı
Kapak-İç Tasarım : Hayat Yayınları
Baskı Yeri ve Tarihi : Ankara, 2025
Baskı ve Cilt : Ertem Basım
Sertifika No: 48083

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96
www.hayatyayinlari.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com
/hayatyayinlari /hayatyayinlari

FORMÜLÜN PEŞİNDE

GENÇOSMAN DENİZCİ

Polisiye roman

Hayat

Gençosman Denizci

1964 yılında Rize'de doğan yazar, ilk, orta ve liseyi doğduğu şehirde okudu. 1993 yılında Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi İşletme Bölümü'nden mezun oldu. 1992 yılından beri İstanbul'da yaşayan yazarın asıl mesleği, Serbest Muhasebecilik Mali Müşavirlik ve Bağımsız Denetçilik olup, maliyet muhasebesi uzmanıdır.
Amatör olarak şiirle de uğraşan yazar, evli ve üç çocuk babasıdır.

Instagram: @gencosman_denizci
Facebook: www.facebook.com/polisiye.gencosmandenizci

1

Balıkçının kısmeti!

Rast gele…

Hemen her gün olduğu üzere Salı günü de erkenden yola koyulmuştu yaşlı adam. Üsküdar meydandaki duraktan Beykoz'a hareket edecek otobüsün ilk seferine elinde balık oltası, omzunda çantasıyla binmişti. Yer yer keskin virajlı sekiz kilometrelik sahil hattını yirmi dakikada kat edip, Boğaz'ın şirin semti Kandilli durağına yanaşan otobüsten inerken, "Hayırlı işler Şoför Bey!" demeyi ihmal etmemişti.

Adamın mecalsizliği, vücudunu taşıyıp taşımamakta kararsız kalan yılların yorgunu titrek bacaklarının hâlinden belli oluyordu. Vapur iskelesine doğru yürüyüp sağ tarafta kalan parkın girişindeki yeşil renkli banklardan birine oturduğunda nefes nefese kalmıştı. Ama yine de azıcık soluklanmanın ardından, defalarca denemiş olmasına rağmen bir türlü bırakamadığı sigara denen illeti yakıp tüttürme inadından vazgeçecek gibi durmuyordu. Uzmanların, 'dumanında ölüm var' diye bas bas bağırdığı zehri ciğerlerine daha ilk çekişinde, dakikalar süren öksürük krizine tutulması artık sıradan bir haldi onun için. Henüz yarısına bile gelemeden kısılmış ve çatallaşmış sesiyle, "Hay zıkkım olasıca meret!" diye söylendiği sigarayı, dumandan sararmış parmaklarının arasında kıstırıp denize fırlatma-

dı. Ayağının altında ezip söndürdükten sonra yandaki boyalı metal çöp kutusuna atarken, "Vücudumuza olmasa da çevreye karşı duyarlı olalım bari." diye düşünmüş olması muhtemeldi.

Oltasına takılı misinayı, ucundaki kurşunuyla birlikte havanın aydınlanmaya durduğu şafak vaktinde boğazın derin sularına gömmek üzere sallayacaktı ki iskelenin üç dört metre açığında, deniz yüzeyinde büyükçe bir karartı fark etti! Yaşlanmasına yaşlanmıştı ama gözlerinin uzağı yine de fena görmediğine inanıyordu. Alışkın olmadığı bu durumu anlamlandırabilmek için iskeleye doğru ağır ağır yürümeye başladı ama daha birkaç adım atmıştı ki donakaldı!

Gördüğü karartının ne olduğunu anlamasıyla elindeki oltasını yere bırakıp fi tarihinden kalma cep telefonuna sarılması, ihtiyar vücudundan beklenmeyecek çeviklikte bir hareketti doğrusu. Boynundan aşağıya sarkıttığı yakın gözlüğünü takıp sadece üç tuşa basarken, biraz yaşlılıktan biraz da korkudan olsa gerek titreyen parmaklarına hâkim olamıyordu. Bakışları denizin yüzeyine odaklanmışken kulağına gelen, "155 Polis ihbar hattı." hitabını duymamış gibiydi. Karşı taraftaki bir kez daha, "Polis imdat, buyurun." dedi.

"Alo."

"Evet, sizi dinliyorum."

"Memur Bey, Kandilli İskelesi'nin yanı başında, denizde bir ceset var!"

2

İngiltere'den dönüş

İki gün önce…

Pazar saat 20.00'da Londra'dan kalkan uçak, yaklaşık iki buçuk saatlik uçuşun ardından 22.25'te İstanbul'a inmişti. Normalde iki saat sürmesi gereken yolculuk, uçağın, Atatürk Havalimanı'ndaki yoğun hava trafiği yüzünden İstanbul semalarında yirmi beş dakika turlamasından dolayı uzamıştı. Yolcuların, daha uçak havada dönüp dururken homurdanmalarının, hosteslere tepki göstermelerinin bir sebebi de İngiltere'de beklerken yaşamış oldukları eziyetten kaynaklanıyordu.

Söz konusu havalimanının yenilenmesi gereken ısıtma, soğutma, havalandırma sisteminin iç hatlar bölümündeki çalışmasını bitiren firma, dış hatlar için hazırlık yapıyordu… Özellikle 'yurt dışı gidiş' yolcularının chek-in ve son kontrollerinin yapıldığı geniş alan ile 'yurt dışı geliş' bagaj bekleme alanları, çalışma hazırlıklarından dolayı geçici olarak daraltılmıştı. İlgili yerlerde bazen meydana gelen uzun kuyruklar, yolcularla görevliler arasında ister istemez sorunlara yol açıyordu.

Üç günlük seyahatin ardından yurda dönen Doktor Sadullah Gümüştekin de aynı uçaktaydı. Lacivert valizine uzandığında, pullu balıkları andıran birbirine geçmeli siyah bant dördüncü turunu tamamlamak üzereydi.

Terminalinden çıkıp otoparka yürürken Profesörü aradı:

"Merhaba Hocam."

"Merhaba Sadullah, döndün mü?"

"Evet, şimdi havaalanından ayrılıp eve geçeceğim. Yolculuk bayağı yorucuydu, iyi bir dinlenmeye ihtiyacım var."

"Yarın geceki toplantıyı unutma sakın!"

"Merak etmeyin, unutmam."

"Görüşmek üzere o halde."

Ödeme noktasına giderek seksen lira tutan otopark ücretini ödeyip bir kat aşağıya indi. Yurtdışına çıkarken E34 numaralı bölmede park ettiği 2015 model, kırmızı, iki kapılı lüks otomobiline bindikten on beş dakikada sonra otobana çıktı. Genelde bu saatlerde Avrupa yakasından Anadolu'ya geçişlerde TEM'deki yoğunluk had safhada olurdu ancak bu akşam ne hikmetse rahat sayılabilecek bir trafikte ilerliyordu. O sırada yurtdışından arayan birisiyle yaptığı beş dakikalık görüşmenin ardından süratini bir anda artırdı. Öyle ki, Gaziosmanpaşa tabelasını geride bıraktığında, eskiden beri sahip olduğu hız tutkusuna yenik düşen genç doktorun, aracının hız kadranındaki ibre iki üç dakika boyunca 180'den aşağı inmemişti.

Osmanlı Padişahı Fatih Sultan Mehmet'in hocası olan ve İstanbul'un fethine manevi katkılarıyla tanınan, büyük âlim Akşemseddin'in adını taşıyan viyadüğü geride bıraktığında saat 23.45 olmuştu. Kavacık yazan tabelayı takip ederek, annesiyle yalnız yaşadıkları eve doğru ilerlerken kafasının içinde âdeta şimşekler çakıyordu! Boğaz sırtlarında küçük bir bahçe içindeki evlerine yüz metre kala arabasını yolun sağına yanaştırıp vitesi boşa aldı. El frenini sertçe çekip sol ön camı açtı ve şoför koltuğunu yatırırken vücudunu da koltukla birlikte arkaya doğru saldı. İçeriye dolan serin boğaz havasına aldırmadan bir süre gözleri kapalı, yatar vaziyette arabada kalan Sadullah Gümüştekin, özellikle bu sabah İngiltere'deki dostlarının anlattıklarını düşünüp durdu.

3

Asayiş Şube Müdürlüğünde

İstanbul Emniyet Müdürlüğü Cinayet Büro Amiri Başkomiser Fatih Korkmaz ile yardımcısı Komiser Ahmet Kılıç, yoğun geçen bugünkü mesailerinin ardından Gayrettepe'deki Asayiş Şube Müdürlüğü'nden çıkıyorlardı. Kapıda rastladıkları Şube Müdürü Murat Reis'le sohbeti koyulaştırdıklarında söz dönüp dolaşıp, başlarından geçen o ilginç olaya gelmişti:

"Ne gündü be çocuklar!"

"Sormayın müdürüm. Elimiz ayağımız birbirine dolanmıştı." dedi Fatih.

"Şimdi benim için âdeta bir iyilik meleği olan Aysel Hemşire'nin o günkü haberiyle yüreğim ağzıma gelmişti amirim." diye söze girdi Ahmet.

Bundan iki ay önce Komiser Ahmet'in sevdiği kız olan Eylül'ü ailesinden istemek için üçü birden aynı araçla yola çıkarak İstanbul'un bir semtinden diğerine gidiyorlardı ki seyir halinde gelen bir telefonla Ahmet'in beti benzi atmıştı. Hemşirenin, Sakarya Devlet Hastanesi'nden aradığını ve trafik kazası geçiren genç bir kızla orta yaşlardaki adamın yaralı olarak acil servise getirildiğini söylemesiyle başından aşağıya kaynar sular dökülmüştü adeta. Aysel Turan'ın, 'Kızın telefonundaki rehberin ilk sırasında büyük harflerle 'AH-

MET' yazdığı için bu numarayı tuşladım." demesiyle bir kez daha yıkılmıştı genç Komiser.

Portatif çakar lambayı aracın üzerine yerleştirip süratle Sakarya'nın yolunu tuttuklarında, direksiyondaki Başkomiser Fatih bir yandan arkadaşını teskin etmeye çalışmış, diğer yandan da hiç sevmediği halde zaman zaman emniyet şeridini işgal etmek zorunda kalmıştı.

Hastaneye ulaştıklarında, kafa travması geçiren Eylül'ün iki kaburga kemiği ve sol kolunun da kırıldığı bilgisini almışlardı ancak babasının durumu çok daha ağırdı. Vücudunun çeşitli yerlerinde tam yedi kırık tespit edilmiş olmasından başka, kaza esnasında dalağı da patlayan Kasım Beye çok acil sıfır grubu RH negatif kan verilmesi gerekiyordu. Bereket versin ki Başkomiser Fatih Korkmaz'ın kan grubu, diğerlerine nazaran daha az ve zor bulunan söz konusu gurupla aynıydı da hemen oracıkta kendisinden bir ünite alınıp verilmişti yaralı adama.

4

Sır dolu bir gün

Günü kâh dinlenerek kâh spor yaparak geçiren Sadullah Gümüştekin, bahçede kurulu tek potalı mini sahada stres attıktan sonra duşa girdiğinde bile İngilizlerin dün anlattıkları aklından bir türlü çıkmamıştı.

19.30'da evden çıkan adam, arabasının kapısını açmadan derin bir nefes alma ihtiyacı hissetti. Ciğerlerine dolan mis gibi bahar havasının etkisiyle kendini toparlayıp şoför koltuğuna oturunca, marşa basmadan önce Profesörün cebini tuşladı:

"İyi akşamlar Hocam. Eğer çıkmadıysanız uğrayıp sizi alabilirim, demek için aramıştım. Birlikte yemek yer, toplantıya öyle geçeriz."

"Halletmem gereken bir mesele var Sadullah, ben sonra geleceğim."

"Siz bilirsiniz efendim." diyen Doktor, akşam yemeği için arabasının yönünü Kanlıca sahile doğru çevirdi.

Restoranın cam kenarındaki masalarından birine oturup yarım kâse çorba, peşinden somon balığı ve yanında mevsim salatası siparişi veren Sadullah Gümüştekin, bir şişe maden suyunun da balık tabağıyla birlikte servis edilmesini rica etti.

Dün akşamdan beri süre gelen düşünceli hali, Boğaz'ın eşsiz manzarası eşliğinde aheste yediği yemek esnasında da hiç değişmemişti.

Ücreti kapıya yakın kasada nakit ödeyip saat 20.30'da restorandan ayrıldı.

5

Kanlıca'daki trafik kazası

Akşam 20.00'de Kanlıca sırtlarındaki villasından aceleyle çıkmış olacak ki direksiyon başındayken ciddi bir hata yapmış, beyaz lüks aracına binerken arka koltuğun üzerine fırlattığı çantasına uzanmak istemişti. Seyir halinde tehlikeli sayılabilecek bu hareketi yaptığı sırada sahile doğru inen dik yokuşu geride bırakmak üzereydi. Her akşam düzenli olarak kullandığı ilacı bittiği ve gün içerisinde de almayı unuttuğu için mutlaka bir eczaneye uğraması gerektiğinden, telefonundaki mobil uygulamaya tıklayıp bölgedeki nöbetçi eczaneleri sıralamak istedi. Sağ elinin zarif başparmağı büyük ekrandaki ilgili kutucuğa erişemediğinden, direksiyonu tutan diğer elinin işaret parmağını devreye soktuğu anda, deyim yerindeyse film kopmuştu!

Yolun hemen sağındaki ilkokulun köşesinde aracın kontrolünü kaybeden sürücünün, okulun biraz aşağısındaki binanın duvarına bindirmek üzereyken fren pedalına dibine kadar basması, sadece çarpmanın şiddetini biraz olsun hafifletmişti. Kaza esnasında göğüs kısmının direksiyon simidine sertçe çarpıp darbe almasının en büyük sebebi hiç kuşkusuz, emniyet kemerinin takılı olmamasıydı!

Yakındaki okulun tarih öğretmenliği görevini de deruhte eden Müdür Yasin Çalışkan, bugün yaptığı sınavın cevap kâğıtlarının değerlendirmesini ancak bitirebilmişti. Toparlanıp çıkmak üzereyken, üst kattaki odasının yarı açık penceresinden önce acı fren sesini,

hemen ardından da şiddetli gürültüyü duymasıyla koltuğundan doğrulması bir olmuştu. Camdan dışarıya baktığında, okulun aşağısındaki binanın duvarına çarpan otomobili gören Müdür, masanın üzerindeki yarı açık evrak çantasını ve öğrencilerin yazılı kâğıtlarını öylece bırakarak hiç düşünmeden odasından fırladı. Bir dakikada aşağıya inip bahçe kapısından çıkan genç adam kaza mahalline yöneldiğinde, kendisinin referansıyla yakındaki işyerinde sekiz ay önce göreve başlamış olan güvenlikçi de oraya varmak üzereydi.

Koşarken belindeki 7.65 mm çapındaki tabancanın düşmemesine dikkat eden güvenlik görevlisi kaza yapan aracın yanına geldiğinde, şok geçirir hâlde bulduğu yaralıya müdahale etmeden önce kendi montunu çıkarıp birkaç defa katladı. Daha önce katılmış olduğu trafik konulu bir eğitim seminerinde, yaralanmalı kazalarda yaralıların özellikle boyun kısımlarına çok dikkat edilmesi gerektiğini öğrenmişti. Bu gibi durumlarda boyun zedelenmelerinin tüm vücudu felç etme riski bulunduğundan, uzman ekipler kaza mahalline gelinceye kadar yaralılara gelişigüzel müdahale edilmemesi gerektiği hususu aklından hiç çıkmamıştı gencin. Montu gayet nahif hareketlerle sürücünün boynunun arkasına yerleştirirken, aracın arka koltuğuyla sağ ön koltuğunun arasına düşmüş, ağzı açık çantaya takıldı gözü! Belki de üç dört aylık maaşına denk gelecek kadar yüklüce para, hem de Amerikan doları paspasın üzerine doğru kaymıştı…

Okul Müdürü kaza yerine varır varmaz, "Durumu nasıl Remzi?" diye sordu.

"Hareket edebiliyor, Yasin Bey."

Kazayı hafif sıyrıklarla atlatan şahıs birkaç dakika sonra arabasından inmiş, akşam akşam yaşadığı şokun etkisinden kurtulmaya çalışıyordu. Aracın duvara çarpan kısmına bakmak için hareketlendiğinde sendeleyip düşecek gibi olunca, okul müdürü Yasin Çalışkan imdadına yetişip kolundan yakalayıverdi:

"Hemen hareket etmeseydiniz. Ambulans çağırmamızı ister misiniz?"

"Yok, iyiyim. Biraz başım döndü. Azıcık dinlensem geçer."

"Siz bilirsiniz ama ciddi bir kaza atlattınız. Bakın arabanın önü haşat olmuş."

"Haklısınız."

Çarpma esnasında elinden fırlayan telefonunu otomobilin sağ ön koltuğunun altında buldu. Bir yerleri aramak istiyordu ama titreyen ellerine hâkim olamadığı için telefonu güvenlik görevlisine uzattı:

"Zahmet olmazsa bir çekici çağırır mısın delikanlı?"

Çantasını arabasından alıp omzuna atan ellili yaşlardaki kadın, iki genç adama yardımlarından dolayı teşekkür edip çekicinin gelmesini beklemeden olay mahallinden ayrılmak istedi:

"Acelem var beyler, hemen gitmem gerekiyor. Çekiciye gerekli bilgileri verdim..." diyerek, soğuk bir Nisan akşamının geceye evrildiği zaman diliminde yürümeye başladıktan kısa bir süre sonra gözden kayboldu.

Kadının tuhaf hareketlerini kazanın şokuna yoran okul müdürü yanındakine dönerek, "Nasıl oldu Remzi, sen gördün mü?" diye sordu.

"Görmedim efendim ama çarpma sesini duyar duymaz kulübeden fırlayıp buraya geldim."

"İçime dert oldu şimdi. Öyle bir başına bırakmasa mıydık acaba?"

"Doğru söylüyorsunuz. Bu arada siz de fark ettiniz mi?"

"Neyi?"

"Telefonun ışığını kadının yüzüne tutunca bir şey dikkatimi çekti."

"Alnının kenarından kan sızıyordu, ondan mı bahsediyorsun?"

"Hayır. Çenesinde ve boğazında morluklar vardı!"

"Sende de ne göz varmış be Remzi! Çarpma esnasında meydana gelmiş olamaz mı?"

"Sanki önceden oluşmuş gibiydi."

"İlginç!"

"Neyse, bakın ne diyeceğim Yasin Bey... Birazdan çekici gelir; siz burada aracın başında bekleseniz nasıl olur?"

"Sen nereye?"

"Ben kadını merak ettim. Belki bir yardımım dokunur, peşinden gideceğim." diye hareketlenmesinin üzerinden henüz bir dakika bile geçmemişti ki kaldırımda karşılaştığı ve uzun süre görmediği eski bir tanıdığıyla tokalaşıp kucaklaştı.

*

Arkadaşıyla sohbete dalan Remzi oradan ayrıldıktan sonra, kadının geldiği istikametteki dik yokuşun başında, karanlıkta uzun farları yanan başka bir araç belirdi. Yirmi beş metre kadar uzağında duran koyu renkli bu araçtan inen iki adamın, hızlı adımlarla kendisine doğru yaklaştığını gören müdür, korkup tedirgin olmuştu. Akşamın bu vaktinde Boğaz'da, sahibini bile tanımadığı lüks otomobil için çekici beklemenin doğru bir hareket olup olmadığını düşündü.

Takım elbiseli adamlardan biri doğruca kadının arabasına yönelirken diğeri de müdürün karşısına dikilip, "Nerede?" diye sordu.

Yasin Çalışkan duruma bir anlam veremedi:

"Neden bahsettiğinizi anlamıyorum?"

"Soru sorma da cevap ver. Kadın nereye gitti?"

"Bilmiyorum. Niye arıyorsunuz ki onu?"

"Sana, soru sorma dedim." diye hiddetlenen adam, Yasin'i elinin tersiyle kenara itip arkadaşının yanına geçti. Aracın içini didik didik arayan diğer adam, "Burada yok. Bagaja da bakalım." dedi.

Bir süre de bagajı inceleyen adamların, "Götürmüş." dediklerini

işiten okul müdürü, fırsattan istifade cep telefonuna davrandı. Sırtını gizemli şahıslara dönerek sahile doğru birkaç adım atmıştı ki ense köküne dayanan soğuk ve sert cisimden dolayı iliklerine kadar ürperdiğini hissetti!

Kulağına götürdüğü telefonu ani bir hareketle elinden alıp denize fırlatan adam, "Akıllı ol." dedi. "Seni de Boğaz'ın sularına gömmemi istemiyorsan yanlış bir hareket daha yapma sakın."

"Ne istiyorsunuz benden?"

"Son kez soruyorum; kadın nereye gitti?"

"Şu… şu tarafa." diyen Yasin Çalışkan, Çubuklu yönünü işaret ederek büyük bir risk almıştı aslında. Zira kadın tam ters yöne yürümüştü.

"Taksi mi çağırdınız?"

"Hayır, yaya olarak gitti."

"Ne zaman ayrıldı buradan?"

"Siz gelmeden biraz önce..."

"Fazla uzaklaşmamıştır o halde... Sen kimsin? Şoför mü, koruması mı?"

"İkisi de değil… Şuradaki okulun müdürüyüm."

"Okul müdürü mü? Burada ne işin var?"

"Yardıma gelmiştim."

Diğer adam çalışır vaziyette bıraktıkları araca doğru seri şekilde adımlarken, "Hadi artık, fazla oyalanma da yetişelim şu kadına." diye bağırınca beriki, "Bunu ne yapalım?" diye sordu.

*

"Geç oldu çocuklar." dedi Murat Reis. "Bugün yorucu bir gündü, sabah görüşürüz."

"İyi akşamlar müdürüm, Allah'a emanet olun." diye karşılık verdi Fatih.